

Obchodná akadémia Považská Bystrica

Náš výlet v Rakúsku
30. Marec - 4. Apríl 2008
2. A

Účastníci:

Behanová Emília
Biňasová Gabriela
Budayová Monika
Čingelová Ľubica
Ďurkechová Monika
Gajdošová Monika
Hijová Angelika
Jurčišinová Tatiana
Katričková Daniela
Kolkusová Jana
Kubišová Andrea
Letková Dominika
Lišaníková Marika
Lišaníková Zuzana
Mikulášová Zuzana

Mgr. Viera Rosinová

Nedeľa, 30. marec

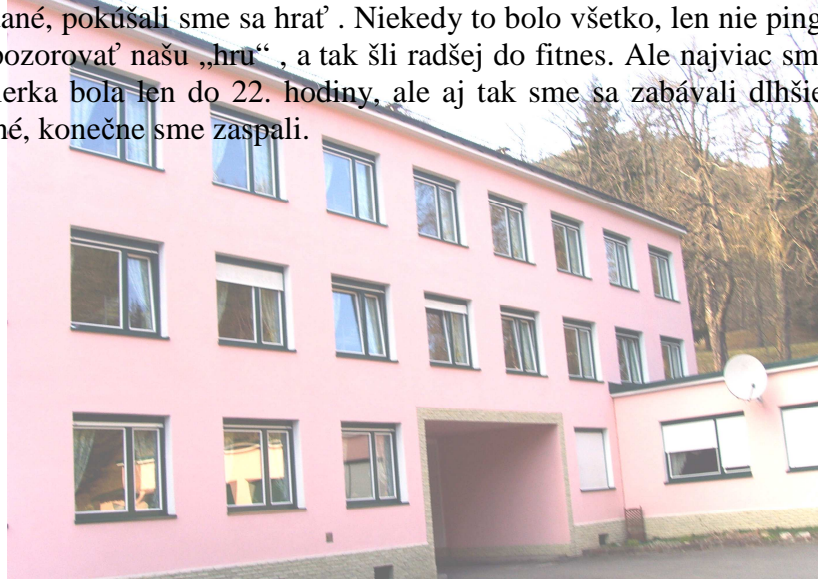
Všetci sme sa veľmi tešili na cestu do Semmeringu. Stretli sme sa na železničnej stanici

v Považskej Bystrici. Vlak prišiel a náš výlet sa začal. Počas 3 hodín sme pozorovali krajinu a zabávali sa. Vystúpili sme v Bratislave a v priebehu 15 minút prišiel malý, ale útulný autobus. Niektoré spolužiačky spievali a iné sa im smiali. Chvíľu sme nemohli nájsť cestu do hotela. V hoteli sme sa rozdelili po dvoch, a potom sme si spolu pozreli naše izby. Tie boli malé, ale príjemné. Po bitke, kto bude spať hore, sme si spolu pozreli okolie. V hoteli

boli stolnotenisové stoly, sauna, skvelý bazén a fitness. Taktiež sme navštívili malú zoo. Jeden somár nás privítal hlasným IÁ. Potom sme mali chvíľu voľno a neskôr sme večerali. Mali sme chutnú polievku s kapustou. Hlavné jedlo chutilo každému. Po výbornom koláči sme hrali ping-pong, lepšie povedané, pokúšali sme sa hrať . Niekedy to bolo všetko, len nie ping-pong. Niektorí nemali chuť pozorovať našu „hru“, a tak šli radšej do fitness. Ale najviac sme sa tešili na bazén. Naša večierka bola len do 22. hodiny, ale aj tak sme sa zabávali dlhšie. A keď sme boli veľmi unavené, konečne sme zaspali.

Monika & Jana

Pondelok, 31. marec

Druhý deň začal hrozným vstávaním. Boli sme veľmi unavené z prvého dňa. O ôsmej sme sa stretli a išli sme na raňajky. Každý mal možnosť vybrať si, čo chce jesť. O deviatej začalo vyučovanie s našou lektorkou. Bola sympatická, moderná a veselá. Hrali sme hru, písali obrázkový príbeh a prezentovali našu krajinu. Pri prezentácii sme robili veľa chýb a pani profesorka Rosinová bola nahnevaná. Dokonca sa hanbila. O pol jednej sme mali obed, karfiolovú polievku, mäso so

zemiakovou kašou a omáčkou, ako zákusok bola veľmi chutná kokosová roláda. Poobede bolo pekné počasie, tak sme sa vybrali na vychádzku do Semmeringu. Je tam obľúbené lyžiarske stredisko „ZAU[:BER:]G Semmering“. Leží na vrchu Hirschenkogel, ktorý meria 1350 metrov. Sú tam rôzne lanovky, napríklad sedačková alebo kabínková. Na ceste späť sme išli popri železnici, ktorá je zapísaná na zozname svetového kultúrneho dedičstva. Keď sme sa vrátili, išli sme jesť. Na večeru sme mali francúzske zemiaky so šalátom. Ako dezert boli jahody so šľahačkou, ktoré nám veľmi chutili. Potom sme mali 30 minút prestávku a o ôsmej sme šli do bazéna. Niektorí z nás sa rozhodli piť v saune. Potom sme už iba padli do našich postelí a spokojne zaspali.

Ajča, Danka & Dominika

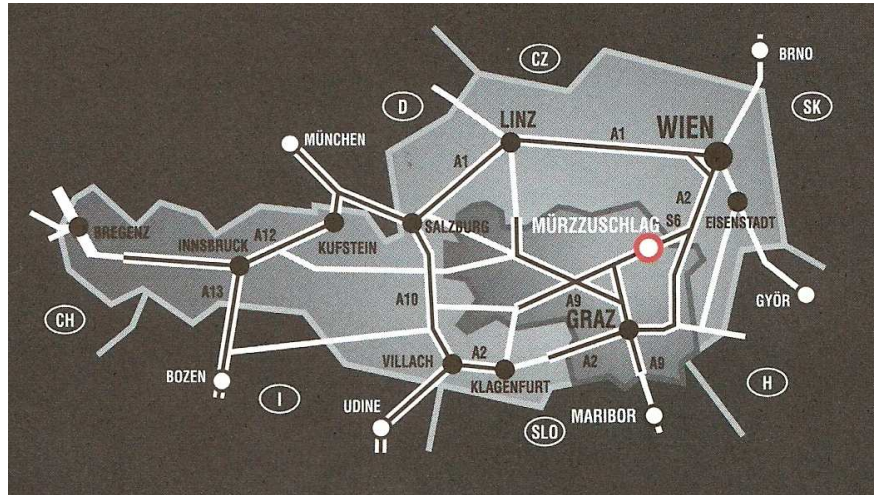
Švédske stoly vo veľkej jedálni

Utorok, 1. apríl

V utorok sme nemali vyučovanie, ale nezostali sme len tak sedieť v hoteli a priberať. Podnikli sme skvelý celodenný výlet do neďalekého mesta Mürzzuschlag.

Pani profesorka nás rozdelila do dvojíc a určila nám, že máme v priebehu dvoch hodín zistiť od obyvateľov čo najviac informácií o osobnostiach a pamiatkach. Po návrate sme v hoteli prezentovali naše výsledky. Tu uvádzame zopár na ilustráciu:

Mürzzuschlag, leží na úpätí Semmeringu a pri sútoku rieky Fröschnitz a rieky Mürz, je obklopený malebnými lesmi.

* V roku 1227 Ulrich z Lichtenštajnska prvýkrát spomína Mürzzuschlag.

* Mürzzuschlag má dlhú tradíciu ako cieľ turistov a ľudí hľadajúcich rekreáciu. Nielen korunované hlavy, skladatelia, básnici a vedci vedeli oceniť atmosféru tohto malého mesta.

* Početné historické stavby podávajú svedectvo o význame Mürzzuschlagu v minulosti i súčasnosti. Spektrum siaha od Heilandskirche, evanjelického kostola, pravdepodobne najstaršej stavby mesta, až po múzeum moderného umenia.

1863 – Toni Schruf (+ 1932) uzrel svetlo sveta 26. 09. 1863 ako syn krčmára (Hotel Post). Po vyučení za čašníka v Hoteli Sacher vo Viedni sa vrátil späť do svojho rodného mesta Mürzzuschlag. Jeho nezabudnuteľným činom je propagácia lyžiarskeho športu a zavedenie lyžovania do alpských krajín.

1876 – Viktor Kaplan (1876 – 1934) sa narodil 28. 11. ako syn súdneho úradníka v staničnej budove Mürzzuschlag (Spomienková tabuľa). Je známy ako vynálezca turbíny.

Katolícky kostol

1884/85 – Slávny hudobný skladateľ Johannes Brahms sa zdržiaval v letách 1884/85 osem mesiacov v Mürzzuschlagu (v dome, v ktorom býval, je dnes jeho múzeum). Od neho nás vedie červený ježko miestami, kde sa Brahms rád prechádzal- „Brahmsweg“. Vďaka nemu sme sa mohli kochať pohľadom na krásne malebné mestečko.

Streda, 2. Apríl

Dnešné vyučovanie sa začalo o 8.30. Naša prvá téma bola reklama o tomto hoteli. Zistili sme, že máme umelecké sklony – teda, niektorí z nás, napríklad Ad'a Kubišová, ktorej obrázok visí na nástenke. Opisovali sme, aký je hotel pohodlný a útulný. Je tu tiež milý personál, vynikajúca strava a môžeme tu robiť veľa výletov. Vo voľnom čase sa deti hrajú na ihrisku alebo navštívia Streichelzoo.

Po prezentácii hotela Haus Semmering nasledovala diskusia o našom meste. Lektorku sme informovali o jeho pamätihodnostiach /kostol, kaplnka Sv. Heleny, zrúcanina hradu Považská Bystrica, stará knižnica, pamätník, atď./ V blízkosti tohto mesta sa nachádzajú kúpele Nimnica, v ktorých sa liečia ľudia s astmou a problémami s dýchacími cestami. Po tejto diskusii sme hrali hru, ktorá preverila naše vedomosti.

Diskutovali sme o výhodách a nevýhodách života v meste a na dedine. Myslíme si, že v meste sú lepšie pracovné možnosti, kultúrne možnosti, možnosti vzdelania a taktiež aj pamätihodnosti. Nevýhody života v meste sú znečistenie životného prostredia, dopravné zápchy, hluk, neúprimní ľudia, drogy a alkohol. Život na dedine má tiež svoje výhody i nevýhody. K výhodám patria čerstvý vzduch, ticho, priateľskí ľudia, príroda, zvieratá a turizmus. Nepáči sa mi nezamestnanosť, nedostatok pracovných a športových príležitostí, málo ľudí, obchodov, zápach. Potom sme hrali veľmi známu hru. Volala sa meno – mesto – zvieratá – vec.

Nakoniec sme opisovali vlastnosti, ktoré sú typické pre Slovákov. Zistili sme, že sú veľmi milí, priateľskí, ale aj hašteriví.

Gabi a Emily

Štvrtok, 3. Apríl

Na tento deň sme sa tešili najviac, lebo sme mali naplánovaný pestrý program. Po raňajkách sme šli na výlet do Gloggnitzu. O 9 hodine sme vyrazili z hotela. Cesta netrvala tak dlho. Gloggnitz je veľmi pekné mesto a my sme tam navštívili závod LINDT a SPRÜNGLI, v ktorom sa vyrába čokoláda. Najskôr sme pozerali video o jej výrobe. Táto lahôdka je výborná, vysokej kvality. Dejiny tejto fabriky začali v roku 1845 vo Švajčiarsku, v meste Zürich. Od roku 1882 sa vyrába pod hlavičkou Hofbauer aj vo Viedni. Za jeden rok sa vyprodukuje 5 miliónov kusov čokolády. Potom sme navštívili „Schoko-Shop“ priamo v podniku. Tam sme mohli ochutnať čokoládu a kúpiť si rôzne sladkosti značky LINDT. Všetci boli veľmi spokojní a nakoniec sme urobili spoločnú fotku.

O 12 hodine sme prišli do hotela, kde na nás už čakal voňavý obed. Potom začala naša posledná hodina nemčiny s lektorkou Evou. Kládla nám rôzne otázky o výlete v Gloggnitzi. Rozprávali sme sa o jedle, napríklad aké je naše obľúbené jedlo, s kým jedávame, ako často

jeme, čo je zdravé a čo nezdravé, aké sú ceny v reštauráciách. Eva bola veľmi zvedavá, čo by sme jej ponúkli na jedenie a pitie, keby prišla na Slovensko. Každý z nás odporúčal naše národné jedlo - bryndzové halušky so žinčicou.

Eva chcela vedieť, či rady čítame knihy. Keď majú ľudia málo času, čítajú knihy na internete. Museli sme jednu knihu v krátkosti opísať a potom sme hrali zaujímavú hru, kde sme si precvičili slovnú zásobu.

Lektorke Eve sme nakoniec darovali darček na pamiatku a my sme dostali diplomy.

Koniec hodiny bol o pol piatej, a potom sme sa na chvíľu šli prejsť do Steinhausu pri Semmeringu. Tam sme obdivovali Alfredovu hutu a taviacu pec. Na večeru sme mali pizzu, na ktorú sme sa všetky celý deň veľmi tešili. Po plávaní, saune a fitnes sme ľahli unavené rovno do postele.

Zuzka & Anika

Piatok, 4. apríl

Náš posledný deň v Semmeringu začal hekticky. Po raňajkách sme o deviatej museli byť zbalené a opustiť naše izby. Tašky sme si nechali v disko miestnosti. Celý týždeň sme mali možnosť trénovať stolný tenis, aby sme boli úspešné na turnaji. Samozrejme, všetky sme sa zúčastnili. Turnaj bol veľmi zaujímavý a najmä napínavý. Každá povzbudzovala svoju favoritku hlasným krikom. Na moju veľkú radosť som vyhrala.

Po perfektnom a poslednom obede sme sa rozlúčili s milým personálom a naším pekným hotelom. Pred hotelom sme sa pri čakaní na autobus, ktorý nás mal odviezť na hlavnú stanicu v Bratislave, nenudili. Robili sme posledné fotky a rozprávali sa o našich zážitkoch. Boli sme trochu smutné, že musíme odísť, ale napriek tomu sme sa tešili domov. Asi 2 hodiny sme vo veľmi dobrej nálade cestovali autobusom, spievali a pozorovali krajinu. Z Bratislavy sme ďalšie 2 hodiny cestovali vlakom. Niektoré hrali karty, niektoré spali alebo spievali našu rozlúčkovú pieseň, ale všetkým bolo určite ľúto, že náš krásny výlet končí.

Zuzka & Monika

